

Sygn. akt I C 173/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kolbuszowej I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jerzy Czownicki

Protokolant: st. sek. sąd. Bożena Gotkowska

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2016 r. w Kolbuszowej

na rozprawie

sprawy z powództwa: M. J. reprezentowanej przez rodziców D. J. i H. J.

przeciwko: (...) S.A. w W.

o: zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki M. J. kwotę 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych),

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki M. J. kwotę 50,00 zł (słownie: pięćdziesiąt złotych) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania, w pozostałym zakresie koszty postępowania między stronami wzajemnie znosi,

III. oddala powództwo w pozostałej części.

Sędzia Sądu Rejonowego

J. C.

Sygn. akt I C 173/15

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Kolbuszowej z dnia 14 kwietnia 2016 r.

Powódka, małoletnia M. J. reprezentowana przez rodziców jako przedstawicieli ustawowych D. J. i H. J., wystąpiła przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę kwoty 2000,00 zł oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazała, że w dniu 26 grudnia 2014 r. w (...) w K. miała miejsce uroczystość rodzinna, podczas której powódka bawiąc się na S. tanecznej, zahaczyła kolanem o wystający z paneli podłogowych gwóźdź.

Powódka w wyniku zaistniałego zdarzenia doznała rany szarpanej kolana i została zawieziona do Zespołu (...) w K. Samodzielny Publiczny ZOZ, gdzie udzielono jej pierwszej pomocy. Lekarz chirurg pełniący wówczas dyżur zlecił szyć rany szarpanej kolana, w wyniku czego dziecku zostało założone dziewięć szwów.

Opisane zdarzenie zostało zgłoszone pozwanemu, który w piśmie z dnia 10 lutego 2015 r. poinformował, że podjął decyzję o przyznaniu na rzecz poszkodowanej kwoty 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

W związku z powyższym dochodzona kwota 2000,00 zł jest zasadna i w pełni odpowiada stanowi faktycznemu. Za jej przyznaniem przemawia rozmiar doznanych obrażeń oraz ból i cierpienie fizyczne im towarzyszące a nadto spełnia swój ustawowy cel t.j. złagodzenie poczucia krzywdy, cierpienie fizycznych i psychicznych oraz konsekwencji uszczerbku na zdrowiu w życiu prywatnym i społecznym, będących następstwem wypadku.

Do pozwu zostały dołączone zdjęcia obrazujące przyczynę zdarzenia, zgłoszenie szkody z dnia 12 stycznia 2015 r., skierowanie do poradni specjalistycznej z dnia 16 grudnia 2014 r., karta informacyjna izby przyjęć Szpitala (...) w K. z dnia 26 grudnia 2014 r., historia choroby z poradni chirurgicznej, pismo pozwanego do powódki z dnia 12 lutego 2015 r. oraz wezwanie do zapłaty kierowane do pozwanego.

W odpowiedzi na pozew (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powódka w żadnym zakresie nie udowodniła roszczenia w części przewyższającej zasądzone przez pozwanego kwotę 500,00 zł tytułem zadośćuczynienia. Powódka otrzymała w toku postępowania likwidacyjnego kwoty, które w całości wyczerpują jej żądania, zaś kwota w wysokości łącznie 2.500,00 zł tytułem zadośćuczynienia jest drastycznie zawyżona i w żadnym razie nie znajduje uzasadnienia w skutkach zdarzenia z udziałem powódki.

Sąd ustalił, co następuje :

W dniu 26 grudnia 2014 r. w (...) odbywały się chrzciny, w których uczestniczyła małaletnia powódka. W trakcie zabaw, z innymi dziećmi powódka poślizgnęła się i upadając na kolano zahaczyła o wystający z paneli podłogowych gwóźdź. Rana była dość duża więc matka pojechała z powódką na pogotowie żeby ją zszyć. Po powrocie dziecko już się nie bawiło, siedziało u matki na kolanach. W wyniku zdarzenia powódce założono 9 szwów na ranę szarpaną, zalecono codzienną toaletę rany i zmianę opatrunku. P 10 dniach szwy miały być zdjęte ale jeden puścił i ściągane były później. Dziewczynkę bolała noga, nie mogła uklęknąć ani jej zgiąć.

W oparciu o umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, pozwany przyznał powódce tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwotę 500,00 zł.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie wydruków dołączonych do pozwu zdjęć (k. 7-8), kopii skierowania do poradni specjalistycznej (k. 11), karty informacyjnej izby przyjęć (k. 12), historii choroby (k. 13), pisma pozwanego (k. 14) oraz zeznań świadków E. R. i B. R. (k. 54).

Dowody te nie budzą najmniejszych wątpliwości, tym bardziej, że pozwany nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych a nawet nie przedłożył na żądanie sądu akt szkodowych.

Dowodom z dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę w całości, dokumenty te zostały wystawione przez upoważnione do tego organy i instytucje w ramach ich ustawowych kompetencji i zadań zatem ich wiarygodność nie może budzić żadnych wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo zasługuje częściowo na uwzględnienie.

Zważywszy na treść żądania pozwu materialnoprawną podstawę roszczenia powoda stanowi art. 444 kc i art. 445 kc.

Przy odszkodowaniu przesłanką jest wystąpienie szkody, czyli - najprościej rzecz ujmując - niekorzystnej zmiany statusu majątkowego osoby poszkodowanej, stanowiącej zwykle (normalne) następstwo czynu. Przy zadośćuczynieniu przesłanką jest krzywda, definiowana jako ujemne następstwa psychiczne wywołane czynem.

Przedmiotem kompensacji z art. 444 k.c. jest uszczerbek majątkowy wynikający z uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Naprawienie szkody obejmuje w szczególności: zwrot wydatków poniesionych przez poszkodowanego w związku z samym leczeniem i rehabilitacją jak i koszty opieki niezbędnej w czasie procesu leczenia, a także koszty związane pośrednio z doznany uszczerbkiem.

Przedmiotem kompensacji zaś z art. 445 k.c. są cierpienia moralne i fizyczne wynikające z rozstroju zdrowia lub uszkodzenia ciała. Artykuł ten konstruuje podstawę dla majątkowej ochrony dóbr osobistych m.in. zdrowia.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe bezsprzecznie wykazało, że poszkodowana doznała bezpośrednio na skutek zdarzenia z dnia 26 grudnia 2014 r. obrażeń, które wymagały leczenia ambulatoryjnego.

Powódka jest 6-letnim dzieckiem, dla którego ujemne doznania psychiczne i cierpienie fizyczne związane z koniecznością szycia rany są nieporównywalnie większe niż u osoby dorosłej. Przez pewien czas nie chodziła do przedszkola a konieczność szycia rany z pewnością na długi czas pozostawi fizyczny ślad na nodze dziecka, co w przypadku dziewczynki z pewnością stanowi duże obciążenie psychiczne.

Kwota przyznanego zadośćuczynienia w wysokości 500,00 zł, zdaniem Sądu nie rekompensuje w żaden sposób poczucia krzywdy ani nie łagodzi cierpień, których doznała małoletnia powódka w wyniku zdarzenia.

W uznaniu Sądu kwotą taką stanowi łączna kwota w wysokości 1500,00 zł bowiem, z jednej strony nie jest ona już całkowicie symboliczna, z drugiej zaś nie jest też zbyt wygórowana i nie stanowi nadmiernego wzbogacenia poszkodowanej.

Wobec powyższego Sąd uznał roszczenie za słuszne co do zasady i częściowo zasadne co do jego wysokości i uwzględnił je na mocy art. 444 i 445 kc w zakresie kwoty 1.000,00 zł co znalazło odzwierciedlenie w pkt I wyroku; oddalając je jako niewykazane w pozostałym zakresie (pkt III wyroku).

O kosztach orzeczono na mocy art. 100 kpc, w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi strony w odniesieniu do wyniku postępowania (pkt III wyroku).

Sędzia Sądu Rejonowego

J. C.

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć:

- Pełnomocnikowi pozwanego

2. kal. 14 dni.

Sędzia: